

ÚJONNAN KELL SZÜLETNETEK
(SARKAD-ÚJTELEK, 2021. MÁJUS 30.)

Az istentisztelet meghallgatható a <https://sarkadujtelek.reformatus.hu/index.php/istentiszteletek/igehirdetese> és a <https://www.facebook.com/refsarkadujtelek> oldalon, vagy a Youtube-on, a Sarkad-Újteleki Református Egyházközség csatornáján.

Tükör ige: Jer 4,14. v.

Lectio: 1Jn 1,3-9. v.

Textus: János 3,1-8. v.

Énekek: 345/1; 265/1-3; 251/1; 251/7-8; 401/5; 464;

OLVASMÁNY: János első levele 1. részének 3-9. verse:

„Amit tehát láttunk és hallottunk, azt hirdetjük nektek is, hogy nektek is közösségek legyen velünk: a mi közösségünk pedig közösség az Atyával és az ő Fiával, a Jézus Krisztussal. Ezt azért írjuk meg nektek, hogy örömiünk teljes legyen. Ez pedig az az üzenet, amelyet tőle hallottunk, és hirdetünk nektek, hogy az Isten világosság, és nincs benne semmi sötétség. Ha azt mondjuk, hogy közösségünk van vele, és a sötétségben járunk, akkor hazudunk, és nem cselekszük az igazságot. Ha pedig a világosságban járunk, ahogyan ő maga a világosságban van, akkor közösségünk van egymással, és Jézusnak, az ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől. Ha azt mondjuk, hogy nincsen bűniünk, önmagunkat csaljuk meg, és nincs meg bennünk az igazság. Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszságtól.”

Igehirdetés előtti imádság:

Áldunk Téged, Örökkévaló Isten, aki megajándékoztál egy újabb nappal, egy újabb héttel minket. Köszönjük Neked, hogy volt erőnk eljönni ide, a te házádba, ahol Téged kereshetünk, és elfogadhatjuk mindazt, amit Te adtál nekünk. Köszönjük a hét első napját, amely minden héten a mi Urunk, Jézus Krisztus feltámadására emlékeztet. Köszönjük azok örömet, akik a héten született új életért dicsőíthetnek Téged. Eléd visszük azok fájdalmát, gyászát, akik a héten veszítették el, vagy tették el szeretteiket.

Tudjuk, hogy teremtő, gondviselő, megtartó, vigasztaló munkáddal folyamatosan jelen vagy ebben a világban. Áldunk Téged, aki újra és újra megakadályozod, hogy elborítsák ezt a világot a bűn, a pusztulás, az irgalmatlanság erői. Köszönjük, hogy segíted azok munkáját, akik a gonoszság, a bűnözés, a kizsákmányolás ellen küzdenek. Kérünk, formáld úgy az életünket, hogy lehessünk irgalmad, jóságod eszközei ebben a világban, sokak öröme és megbékélésére.

Lelkünkben napról napra annyi érzés, kérdés, gondolat kavarg. Add, hogy ezek rendeződhessenek a Te szent színed előtt, és mi megérthessük akarodat, a Te áldott Szentlelked vezetésével. Add meg nekünk, kérünk, hogy találkozhassunk Veled, és ez a találkozás elvezessen minket az élhető, békés, boldog életre itt a Földön, és az örök életre a mennyben. Ámen!

IGEHIRDETÉS ALAPIGÉJE:

János írása szerinti evangélium 3. részének 1-8. verse: *„Volt a farizeusok között egy Nikodémus nevű ember, a zsidók egyik vezető embere. Ő egy éjjel elment Jézushoz, és így szólt hozzá: „Mester, tudjuk, hogy Istentől jöttél tanítóul, mert senki sem képes megtenni azokat a jeleket, amelyeket te teszel, hacsak nincs vele az Isten.” Jézus így válaszolt: „Bizony, bizony, mondom néked: ha valaki nem születik újonnan, nem láthatja meg az Isten országát.” Nikodémus ezt kérdezte tőle: „Hogyan születetik az ember, amikor vén? Bemehet anyja méhébe és megszülethetik ismét?” Jézus így felelt: „Bizony, bizony, mondom néked, ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába. Ami testtől született, test az, és ami Lélektől született, lélek az. Ne csodálkozz, hogy ezt mondtam neked: Újonnan kell születnetek. A szél arra fúj, amerre akar; hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön, és hova megy: így van mindenki, aki a Lélektől született.”*

Szeretett Testvéreim!

Nikodémus nagyon jó ember volt. Becsületes, tiszta szívű, jóra törekvő ember. Köztiszteletben állt. Tekintélyes volt, aki vagy beleszületett abba, hogy a nép vezetői közé, a zsidó Nagytanácsba tartozzon, vagy élete elismeréseként kapta meg ezt a jogot. De a nép vezető embere volt. Lett volna miért elégedett, nyugodt életet élnie. Ráadásul a lelkére is ügyelt. Nemcsak jó ember volt, de emellett Istent kereső, Isten törvényét kutató ember. Aki, amit hitt, azt meg is élte. Rá nem lehetett azt mondani, hogy vizet prédikál és bort iszik. Farizeus volt. Azok közé tartozott, akik szigorúan ügyeltek arra, hogy az egész életük az istenfélelem jeleit mutassa. Az bizonyos, hogy ő a nyugalom, az istentisztelet napján nem dolgozott. Nem is vásárolt. Bizonyos, hogy a házastársához hűséges volt, tiszta házasságban élt. Bizonyos, hogy sem vér nem tapadt a kezéhez, sem másnak a vagyona. Nem volt enyves kezű. Ha tanúskodnia kellett, csak az igazat mondta. És tanúvallomásával nem akart ártani. Annyit mondott el, amennyi feltétlenül szükséges volt. Nem kapták hazugságon, mert attól kezdve nem tartozhatott volna a farizeusok közé. Várta az Isten országát. Azaz mindig számolt azzal, hogy egyszer majd számot kell adni Isten előtt mindarról, amit szólt és tett, vagy éppen mulasztott ebben a világban.

És ő mindig úgy törekedett élni, hogy megfelelhessen Isten elvárásának.

A lelke mégis nyugtalan volt. Kegyes, istenfélő, ráadásul vezető ember, s mégis azt érezte: valami még hiányzik az életéből. De nem tudta megmagyarázni, hogy mi. Sokan vannak, akik érzik ezt a hiányt, érzik ezt az űrt.

Sok jót elmondhatnak magukról, de valami mégis hiányzik. Mások is érzik ezt az űrt, miközben nem is törődnek azzal, hogy jót mondanak-e róluk, vagy sem. Csak érzik, hogy valami még kell. Vannak, akik ezért akarják megvalósítani az álmaikat. Vannak, akik ezért akarnak mindig valami újat kipróbálni. Mert érzik, hogy valami még hiányzik. Van, aki a munkába veti bele magát, van, aki az élvezetekbe, van, aki a szórakozásba, van, aki a tanulásba. És bár újabb és újabb élmények, újabb és újabb sikerek, újabb és újabb örömök jönnek, valami még hiányzik.

Nikodémus ezzel az érzéssel, bizonytalansággal ment Jézushoz: Jó ember, sikeres ember, Istennek tetsző életet élő ember, de a lelke még nem nyugodt.

Valami hiányzik. — Nincs ez közvetlenül leírva ebben a történetben. Onnan lehet mégis tudni, hogy ez foglalkoztatja, ezért akar Jézustól kérdezni, mert Jézus erre válaszolt. Nikodémus udvariasan, nagy kerülővel próbálja feltenni kérdését Jézusnak. Jézus azonban rövidre zárta a beszélgetés első felét, ezzel is jelezve, hogy Nikodémus számára nagyon fontos nemcsak a kérdés, hanem a válasz is: „*Bizony, bizony, mondom néked: ha valaki nem születik újonnan, nem láthatja meg az Isten országát.*”

Nikodémus azért kereste meg Jézust, mert neki is, de nemcsak neki, az volt a meggyőződése, hogy Jézusban valami olyan többlet van, amit eddig senki másnál nem találtak meg. Ezért mondja: tudjuk, hogy Istentől jöttél, mert az, amit teszel, ami körülötted történik, az egyértelműen az Isten munkája. És nem tudjuk, Nikodémusnak mennyi apró részletkérdése lett, lehetett volna. De ezekben a részletekben el is lehet veszni. S milyen sokszor el is veszünk mi a részletkérdésekben, anélkül, hogy elérnénk az igazán fontos, a legfontosabb kérdésekhez.

Jézus tehát nem hagyta, hogy Nikodémus a részletekben elveszen. Nem hagyta, hogy ilyen kérdéseket tegyen fel: Mivel, hogyan leszek még jobb ember? Mivel tudom igazán kiérdemelni, hogy Isten elfogadjon, hogy Istennek tetsző életet éljek? Jézus azt mondta, ez a lényeg: „*Bizony, bizony, mondom néked: ha valaki nem születik újonnan, nem láthatja meg az Isten országát.*”

Mennyire szíven üthette Nikodémust Jézus szava! Mert ez a mondat azt is jelenti: Az egész életed kevés ahhoz, hogy megfelelj az Istennek! Az összes jószágod, minden becsületes dolgod, a tiszta, egyenes jellemed is kevés ahhoz, hogy megfelelj az Istennek. Minden erődöt megfeszítheted, és akkor sem ütöd meg a mértéket! Csak úgy van lehetőséged Istennek tetsző életet élned, ha mindenestől újonnan születik az életed!

Nikodémusnak itt abba kellene hagyni a beszélgetést. Hiszen Jézus nemhogy segítene rajta, hanem még nehezebbé teszi a dolgát. De Jézus olyan erővel és olyan szeretettel mondta ki ezeket a szavakat, hogy Nikodémus mégis maradhatott.

Mert Jézus nem azért szembesít magunkkal, hogy megalázzon, összetörjön, és utána ellökjön magától, hanem azért, hogy magához ölelhessen minket úgy, ahogy vagyunk, teljes békéjével és szeretetével.

Ő nem arról beszél, hogy milyen jó emberré kell válnunk, hanem azt mondja el, hogy az Ő szeretete és jósága mit tehet velünk. Ő azért jött, hogy újjáteremtse az életünket. Azért jött, hogy összerakja a széttört életünket. Azért jött, hogy meggyógyítsa a beteg életünket. Azért jött, hogy egészsé, teljessé tegye a mi hiányos életünket.

Nikodémusnak azt mondta: Ahhoz, hogy megláthasd az Isten országát, újonnan kell születned. De ezt az újonnan születést nem te viszed végbe. Ezt ajándékba kapod. Ajándékba kapod, ha elfogadod az Isten ajándékát.

Az 1600-as években történt, hogy egy istenfélő keresztyén kereskedő, hajóskapitány, egyszer egy Észak-Afrika partvidékén található kis muszlim országba vitt értékes szöveteket. A kis ország uralkodójának megtetszett az egyik szövet és elkezdett rá alkudozni. De azok, akik rábízták az árut, kikötötték, hogy egy összeg alatt már nem adhatja el az árut, mert ezzel az ő üzletüket rontják.

Az uralkodó igen mérges lett, mert nem volt hajlandó olcsóbban adni az anyagot. S akkor a hajóskapitány azt mondta: Nem adhatom olcsóbban, de odaadom ajándékba. Majd elmagyarázta a döbben uralkodónak: Akik rám bízták ezt az árut, annak üzletét nem ronthatom, hogy olcsóbban adom, mint ahogy ők megszabták. Ha ajándékba adom, azzal a mesterek hírét emelem, és nem rontom az üzletüket. Ez a kereskedő hajóskapitány De Ruyter volt, a későbbi holland admirális, a magyar protestáns gályarab prédikátorok kiszabadítója.

A tökéletesen szent Isten nem engedhet be mást az országába, csak a tökéletesen szent embereket. De ezt az elvárást senki nem tudja teljesíteni az emberek közül. Isten pedig, aki szentségét meg nem csorbíthatja, nem teheti lentebb a mércét, mégis kész befogadni azokat országába, akik elfogadják ajándékba az ő szeretetét, kegyelmét és jóságát.

Akik befogadták az ő ajándékát, azoknak lehetőséget ad belépni az ő közelségébe. Így tölti ki életünkben azt az űrt, ami valójában azért van bennünk, mert távol vagyunk az Istentől. Ezt az Isten-méretű űrt csak az Örökkévaló Isten tudja betölteni.

Készíthetünk mi akármilyen bakancslistát, hogy azt teljesítve kerek legyen az életünk, megmarad az űr. Megszerezhetünk mindent, amit csak szemünk, testünk, lelkünk kíván. Mégis megmarad az űr. Kivívhatjuk az emberek elismerését, lehetünk sztárok, celebek, dúsgazdag emberek, egy idő után mégis jelentkezik az űr, amit a világ összes java, élménye, művészete, pompája, elismerése, dicsősége sem tud betölteni. De Isten szeretete, jósága, közelsége mégis békét teremt. A lelkünket mégis megelégti. Szívünk háborgását lecsendesíti, ürességét betölti.

Nikodémusnak azt mondta az Úr Jézus Krisztus: *Ne csodálkozz, hogy ezt mondtam neked: Újonnan kell születnetek.* Ez az újonnan, azt is jelenti, hogy újra, vagy újjá születni, de azt is, hogy felülről születni.

„ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába.”

Víztől és Lélektől...

A víztől való születés a megkeresztelkedésre utal. Azt jelenti, hogy eldöntjük: Többé nem akarunk Isten nélkül élni. Ha eddig tudtunk is Isten nélkül élni, többé nem akarunk. A megkeresztelkedés annak a jelképe, hogy az eddigi életünket befejeztük, és új életet kezdünk. Ami eddig volt, az elmúlt, és új kezdődik.

A megkeresztelkedés, vagy, ahogy az eredeti szó hangzik: bemerítés, azt jelképezi, hogy alámerültünk a víznek, mintegy befejeztük az eddigi életet. És amikor kijövünk a vízből, már új élet kezdődik, aminek a vezetője, gazdája, irányítója a teremtő, gondviselő, megváltó, megszentelő Szentháromság Isten. Pál apostol a Korinthusiaknak írt második levelében ezt írja: *„Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre.”* (2Kor 5,17)

A víztől születés a döntésünkre is utal: Mostantól fogva Jézus Krisztushoz ragaszkodva, rá figyelve akarok élni. Elhagyom a régit, hogy új kezdődhessen az életemben Jézus Krisztus szeretetében.

A Lélektől születés azonban azt mutatja meg, hogy mindez nem a saját erőnkől megy végbe. Már azzal is Isten ajándékoz meg, hogy így tudtunk dönteni.

Már az is Isten jóságának a jele, hogy megéreztek, megértették: vele lehet teljes az életünk.

Jézus Krisztus azért zárta rövidre a Nikodémussal való beszélgetés első részét, mert belelátott Nikodémus szívébe. Láta ennek a jó embernek a törekvéseit, és tudta, hogy mindent kész lenne megtenni, csak hogy Istennek kedves élete legyen. De ez zsákutcának bizonyul. János evangéliumában olvassuk: „Ekkor megkérdezték tőle: *„Mit tegyünk, hogy Istennek tetsző dolgokat cselekedjünk?”* Jézus ezt felelte nekik: *„Az az Istennek tetsző dolog, hogy higgyetek abban, akit ő küldött.”* (Jn 6,28-29)

Mit tegyünk, hogy Isten kitöltse életünket? Engedjük, kérjük, hogy az Ő Szentlelke ébresszen hitet bennünk Jézus Krisztus, az Ő egyszülött Fia iránt. Engedjük, kérjük, hogy az Ő Szentlelke tegyen képessé, alkalmassá mindarra, amit Isten bennünk és általunk akar elvégezni ebben a világban! Engedjük, kérjük, hogy Krisztus Lelke legyen a mi vigasztalónk, pártfogónk, támaszunk és segítőnk. Engedjük, kérjük, hogy a Szentlélek, aki az Atyától és a Fiútól származik, teremtsen bennünk új életet. Felülről született, Istentől származó új életet.

S akkor Isten fog vezetni minket. Talán másként, és másfele, mint ahogy mi azt elgondolnánk, de úgy, hogy célhoz érjünk. Isten Lelke fog vezetni minket, hogy beteljük Isten szeretetével, a Szentlélek erejével, és így tudjuk elhordozni életünk terheit, és találjunk tiszta boldogságot életünk örömeiben.

Talán már sokszor odaadtuk a szívünket, lelkünket valaminek. Adjuk oda most szívünket, lelkünket Jézus Krisztusnak, az Isten Fiának. Ő fog gondoskodni arról, hogy életünk kiteljesedjen. Nem tudunk tenni érte semmit, de ajándékba kapjuk tőle. Mert ő így szeret!

Szükséges, hogy újonnan szülessetek! Újonnan kell születnetek! De ez nem parancs, hanem lehetőség. Ajándék. Közvetlenül Istentől. Ámen

Imádkozzunk!

Urunk, sokszor még megfogalmazni sem tudjuk, mi az, amire igazán vágyik a lelkünk. Máskor úgy érezzük, hogy nincs ereje a kérésünknek, imádságunknak, mert nem tudjuk, hogy hogyan, mit kérjünk. De kérünk, jöjj, és a Te Lelkeddal erősítsd meg imádságainkat! És amit mi elmondani nem tudunk, mert képtelenek vagyunk jól kérni, megfogalmazni, a Te Lelked vigye tovább, tegye egészsé, teljessé a mi hálaadásunkat, könyörgésünket, imádságunkat!

Köszönjük Neked, hogy úgy szeretsz, ahogy vagyunk! És van hatalmad újjá teremteni az életünket itt, a Földön. Köszönjük, hogy hordozol bennünket akkor is, amikor már magunkat sem tudnánk elviselni, és elhordozni. Köszönjük, hogy tiszta jóság vagy, tökéletes szeretet, teljes, egész élet. Kérünk, tedd teljessé, egészsé a mi életünket itt a Földön, s majd a Te országodban, a mennyben is.

Megváltó, értünk meghalt és feltámadt Úr Jézus Krisztus, kérünk, Te vigasztald a gyász fájdalmával élőket, a veszteségeik miatt összetört, összezavarodott életüket. Imádkozunk testvéreinkért, akik a héten kellett eltemessék szereteteiket!

És imádkozunk azokért, akik ezekben a napokban, ezen a héten veszítették el hozzátartozójukat!

Urunk, a Te végtelen szeretetteddel, Szentlelked vigasztaló hatalmával, békességével végy körül minket. Vedd körül a gyászolókat, a megsebzett lelkeket, az összetört szíveket, és erősítsd meg őket, kérünk!

Imádkozunk a kórházban levőkért, a műtétre készülőkért! Légy az ő segítségük, oltalmuk és erejük. Urunk, könyörgünk azokért, akik most szerettük miatt sírni és aggódnak, mert nem tudják, hogy mi van vele. Kérünk, Urunk, áldd meg őket reménységgel, és erősítsd meg őket a mindennapjaikban.

Urunk, köszönjük azoknak életét, munkáját, akik kórházakban, otthonokban fáradoznak a betegekért, ellátottakért. Kérünk, gazdagítsd meg őket! S amikor már olyan sokan kiégtek az elmúlt egy évben, és belefásultak a sok-sok szenvedésbe, kérünk, adj nekik új reményt, új erőt. Így könyörgünk különösen is az intenzív osztályokon dolgozókért.

Áldd meg, kérünk, népünket, határon innen és határon túl. Urunk, add, hogy tudjuk szeretni egymást, még ha különböző államokban kell is élnie népünknek. Te tarts össze minket!

És áldd meg, kérünk, népünket istenfélő vezetőkkel. Akik megalázkodnak előtted, és nem a saját hatalmukért, hanem a nép szolgálatáért adják oda az életüket. Kérünk, te adj ilyen vezetőket az Egyházban is, az egyházunkban is.

Áldd meg az életünket, hogy ott, ahol vagyunk, amit teszünk, azzal, a Te kegyelmedből, áldássá lehessünk! Ámen

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is; mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól; mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.